

TÝDENÍK

www.republikani.com
www.repmladez.com

REPUBLIKA

ÚNOR 2004

ČÍSLO 7/ROČNÍK XV

6 Kč

... A bude huř ?

Koncesionářské poplatky za užívání televize a rozhlasu pravděpodobně budou platit všichni účastníci bez ohledu na to, zda vlastní odpovídající přístroje. Tento výplod chorého mozku se zrodil v poslanecké partě ODS. Z tohoto paplodu myslí ale vyšel také jeden chválihodný čin. Modří ptáci navrhli zachovat nynější výši poplatků, tedy 75 korun za televizi a 37 korun za rozhlas. Můžeme se tak těšit během některé únorové schůze poslanecké sněmovny na veletravné divadlo, které zabere moře hodin dohadů o poplatkovém zákonu. Mnohem důležitější problémy se tak díky této šaškárně odsunou na pozdější jarní měsíce.

Jediným neodmyslitelným faktem je, že procento domácností nevlastnící rádio, či televizi je tak malé, že by nestálo ani za řeč. Bohužel mnohem více neplatí koncesionářských poplatků se veselé baví zadarmo výplody rozhlasových a televizních relací a programů. Ptákostraníci se tak v brzkém čase mohou zaručeně dočkat řady individuálních protestů, neli žalob od neúčastníků a odpůrců podprůměrné zábavy chrličů se z výše uvedených mediálních vymožeností současné civilizace. Tito občané si zaslouží všeobecné morální podpory. Může se totiž v blízké budoucnosti stát, že chodící začnou platit povinné pojištění za to, že jsou účastníky silničního provozu, vlastníci řídicího průkazu pak povinného ručení za vozidlo, které nikdy nevlastnili atd. Představte si moji milí čtenáři, že mám tu čest bydlet pod střechem panelového domu, kde bez problémů přistanou vrtulník. Doufám, že se nedočkám dne, kdy budu muset připlácet na letecký provoz. *Vladimír Cekota*

Odhad budoucího vývoje světa

Touha vidět do budoucnosti je stará jako lidstvo samo. Věšci, astrologové a všechny podobné profese byly a jsou žádány, právě tak jako zatracovány. Bohužel zatím všechny pokusy o předvídaní budoucnosti ať na bázi pseudovědy nebo vědy jednoznačně selhaly. Není třeba se zabývat různými šarlatány z minulosti nebo současnosti. Sibylina proroctví se nedochovala, Nostradamovi bychom rádi uvěřili, stále se však nedostávají jím předpověděné události nebo si jeho čtyřverší špatně vykládáme. Hluboce se mýlili i velmi seriózní vědci. Při přelomu druhého a třetího tisíciletí byly porovnávány předpovědi vědců a vědeckých týmů o stavu světa na konci druhého tisíciletí. Všichni byli naprosto vedle. Za tak trapné předpovědi naprosto odlišné od toho co žijeme by se měli všichni jejich autoři stydět, červenat a vrátit vysokoškolské diplomy. Tyto předpovědi jsou však praktickým důkazem toho, že odhadnout vlastní budoucnost není zatím lidskému plemeni dáno. Přesto se znovu a znovu tyto pokusy opakují.

Není však vždy zapotřebí věšteckých pomůcek. Jestliže hodnotíme možné směry vývoje stačí porovnávat události v nedávné minulosti a situaci v jednotlivých částech světa. Vycházíme z toho, že svět čekají nové a nebyvalé problémy. Vlády nejsou na jejich řešení připraveny nebo spíše jsou připraveny na řešení problémů, které již máme za sebou. V současnosti je naprosto patrná snaha vlád vyspělých zemí kontrolovat sociální problémy a problémy plynoucí ze zničeného životního prostředí. Jak jsme však svědky třeba při pokusech o snížení emisí skleníkových plynů tzv. "Kjótského protokolu", tyto snahy přicházejí pozdě nebo jsou díky roztržitém zájmu a cílů naprosto neúčinné. USA tyto snahy blokuje a chudé země rády kupčí se svými odpustky (kvóty na produkci skleníkových plynů).

Stále těsněji jsou propojeny národní a nadnárodní korporace s vládami a parlamenty jednotlivých zemí. Záměrně nehovořím o většině Afriky a Asie, jejichž zkorumpované režimy se zatím ani nepokusili o demokracii a prezident se věnují znásilňování soutěžících v již tak trapné Miss World. Typickými příklady jsou však opět země G7 respektive G8. Nejen Německo, Francie a Itálie se svým prorůstáním podnikání, zločinu a politiky, ale tentokrát především Rusko, kde se znovu schyluje k nastolení stalinismu. Trapný přívěsek EU v podobě České republiky zatím v žádné ničemnosti díky své vládě a parlamentu nezůstal pozadu. Copak je účast poslanců a ministrů ve správních a dozorcích radách největších společností něčím jiným než korupcí? Toto propojení má vyložené formu zločinné společnosti, neboť poskytuje jeho účastníkům nesporné výhody oproti většinové populaci a vyčleňuje je z obvyklé mezilidské sounáležitosti.

Ač se zdá, že možnost globálního konfliktu je pro nejbližší období zažehnána, zároveň po celém světě

roste počet lokálních konfliktů. Jejich rozsah však může mít politický a ekonomický efekt velmi se blíží globálnímu konfliktu. Tyto místní konflikty v sobě mají zároveň i velmi nebezpečný předpoklad další eskalace a mohou být svoji délkou velmi vyčerpávající. Typickým příkladem je dnes konflikt Izraele a v jeho službách pracující americké administrativy a arabského světa. Ani v Iráku to nevypadá na brzké stažení americké armády a předání moci Iráčanům. První demokratické volby by totiž s velkou pravděpodobností vedly k nastolení religiozního režimu se všemi totalitními rysy.

Větší část světa trpí hladem a žízni. Ty nejchudší části světa jsou zároveň ohnisky trvalých válečných konfliktů, které jsou daleko brutálnější, než si dovedeme představit. Tam kde nemá lidský život žádnou cenu není problém rozsekat kohokoliv mačetou před televizními kamerami. Je ovšem otázkou, proč bychom my měli jakkoliv podporovat třeba černochoy a považovat je za lidi, když oni si svých bližních neváží více než na ně navlečené hořící pneumatiky Michelin. Záměrně tuto situaci vyhrocují média, která právě těm nejobožejším neustále promítají v jejich bídných chatrčích fatu morganu lesku bohaté severní a západní civilizace. Není vůbec důležité, že se skutečnost liší od reklamních spotů a módních přehlídek a že ne všichni bílí Evropané a Američané si žijí tak, jako ukazují seriály Dallas a The Bold and the Beautiful. Důležité je pouze jakou stopu takové informace nechají v lidech umírajících hladem. Již velmi brzy se tato masa dá do pohybu a nebude zvládnutelná. Na hranicích bohatých zemí jsou již mnohde zátarasy před kterými by smekli i velitelé sovětských a německých koncentračních táborů. Přesto počet imigrantů z Mexika do USA neustále roste. Sebelepší technika a obrovské množství dolarů jsou nakonec zbytečně promarněnými prostředky. Americkému prezidentovi nezbyvá nic jiného, než dát těmto ilegálním přistěhovalcům americké občanství a s tím i volební právo. Je jenom otázkou času, kdy ho titíž a jejich rozvětvené rodiny potopí pod heslem číh čertu dobře a peklem se ti odmění. Stejný osud stihne i další rozvinuté země. Samy vlády a parlamenty z vyložené politických důvodů pošlapávají práva původního obyvatelstva ve prospěch přistěhovalců. Omlouvají to potřebou vyrovnat stárnutí populace. Je sice pravda, že se snižuje průměrný věk, ale to je také všechno. Tu vytoženou mladou populaci bude zapotřebí vzhledem k její nízké kvalifikaci živit. Proto se také pro bílé zvyšuje věková hranice pro odchod do důchodu. Když tady budeme mít tolik přistěhovalců v produktivním věku, proč tedy zvyšovat na 70 let odchod do důchodu. Chudé země opouští většinou jen spodina, nevzdělaná a nekvalifikovaná.

Změnu počasí, která je projevem hlubších klimatických změn, pozorujeme takřka každý den. Dvaceti stupňová tepla uprostřed zimy, uragány, drastická

sucha to přeci není nic, co bychom pamatovali. Pokles srážek snižuje produkci potravin a především se projevuje nedostatek pitné vody. Pokračuje záměrné ničení deštných pralesů a orné půdy, to dále zhorší již dnes rozsáhlé hladomory, které není z čeho odvrátit, neboť sýpky i bohatých zemí není možné dostatečně naplnit.

Státy se vytvářely v průběhu novodobých dějin velmi živelně. Jedním z podstatných rysů, kterému dosud nebyla věnována dostatečná pozornost je sdílení toku řek. Zatímco tok Dunaje v západní a střední Evropě s sebou nepřináší konflikty, již na jihu Evropy je předobrazem budoucích konfliktů. Jeden takový je již na světě v Asii. Vysychá Aralské jezero, jehož přítoky jsou decimovány odváděním vody na závlahy. Stejný problém je i mezi dalšími zeměmi. Stejný boj jako o pitnou vodu se rozpoutá o zdroje ropy, zemního plynu a o jejich přepravní koridory. Vývoj situace v Gruzii nemá nic společného s touhou místních po demokracii a tržním hospodářství, ale se snahou velmocí zajistit si přístup k bohatým zdrojům fosilních paliv. Za zhruba padesát let by měly být vyčerpány a na ulicích už nespátříme ani benzinové či naftové motory, pouze vodíkové nebo solární pohon. Zároveň je však padesát let velmi dlouhou dobou na akumulaci kapitálu a vyplatí se i vyvolat válečných konfliktů.

Přestože jsou ryby považovány za velmi zdravou výživu, není je již dnes kde lovit. Tento fakt s sebou nese nejen ohrožení dietních režimů v rozvinutých zemích, ale především další hladovění v rozvojových.

Hlad je dnes velmi důležitým faktorem dalšího vývoje světa. I když se některé problémy podaří vyřešit genetickou manipulací s rostlinami a živočichy, není vůbec jasné jaké dlouhodobé dopady na lidskou populaci a životní prostředí bude taková činnost mít. Možná, že v krátkodobém horizontu sníží hlad v nejchudších částech světa. Jednou zachránění od hladu poté možná zemřou žizni anebo se pobijí v kmenových šarvátkách. Anebo celosvětová populace bude zdecimována zmutovanými bakteriemi a viry, které pustošily svět před staletími, anebo úplně novými druhy nemocí. Lék třeba na aktuální "ptačí chřipku" není. Pokud se viru podaří zmutovat třeba přes prasata, která jsou v tomto ohledu velmi blízká člověku, může pandemie vyhladit celé kontinenty.

Nelze hovořit o snižování dluhů chudým zemím. Peníze jim v minulosti zapůjčené nebyly totiž použity k rozvoji země, investicím nebo zvyšování vzdělanosti. Místní vládcí je nesmyslně rozházeli pro svoje pohodlí v západním přepychu. Jestliže si v České republice půjčí drobný živnostník pár korun na rozvoj svého podnikání, musí mít ručitele a banka si velmi dobře pohlíká zacházení se svými penězi. Proč stejný přístup nebylo použito i při půjčování Brazílii nebo Ugandě. Proč nejsou mezinárodními trestními tribunály stíháni místo vlastenců lidojedi z Afriky, kteří doslova prožrali svoji zem a svůj národ. Místní ekonomiky v chudých

zemích se nepozvednou tím, že budeme do Evropy lákat jejich pracovní sílu a opatrovat ji tady na sociálních dávkách. Odliv mozků ještě chudobu prohloubí spolu s kolapsem místního průmyslu a zemědělství. Nadnárodní společnosti hledající lacinou pracovní sílu to stejně dělají již celá desetiletí. Již dnes mají tyto společnosti pod kontrolou zdroje v Latinské Americe, Africe a Asii.

Gigantismus je chorobou současného světa. Spolu s vytvářením nefunkčního byrokratického kolosu s názvem Evropská unie rostou v rozvojových zemích gigantická města znečišťující svými okrajovými pásy brlohů vodu, vzduch i potravinový řetězec.

Je uznávaným konstatováním, že příliš velké celky kolabují. Týká se to právě tak hvězd jako států a jejich seskupení. Určitá velikost je kritická podle fyzikálních zákonů i sociálních zákonitostí. Dnešní gigantická města by neudržela pod kontrolou ani "Soudce Dredd", který byl zároveň policistou, soudcem i katem v jedné osobě. Postupně narušený systém státní správy se nakonec rozpadne. Zatímco Evropané budou žít pod dohledem průmyslových kamer ve stylu Velkého Bratra a věznění pro svobodné myšlení, zbytek světa bude žít v anarchii. Filosofickou a sociologickou otázkou je, co je lepší. Daleko důležitější pro přežití naší civilizace je však odpověď na otázku, zda jsme schopni zvítězit nad miliardovou masou vyrůstající v prostředí korupce a organizovaného zločinu. Kde se děti rodí se zbraní v ruce a drogy, prostituce, hazardní hry a terorismus jsou vyjádřením existence a její podstatou. I v naší zemi je mnoho lidí frustrováno zoufalstvím beznadějí, pocitem nespravedlnosti a neschopnosti dosáhnout i toho neprospěšného práva. Ve své většině jsme však zlomeni otroctvím a neschopni vzpoury. To se však netýká těch milionů, které jsou připraveny k pochodu za halucinací lepšího života puzení závisť a nenávisti k obzřerství bohatých a bílých. V takové situaci se stane násilné chování a řešení konfliktů naprosto běžným jevem. Dnes přeplněné věznic se stanou naprosto zbytečnou zátěží, jestliže bude zločinné chování normou již na hranici pětiny populace. Dnes tato zařízení fungují jen díky tomu, že je zločinců velmi málo a lze na jejich izolaci vyčlenit dostatek lidí a materiálu. Při překročení uvedené hranice se ale role obrátí a "většino-va" populace bude žít v ghetech a v neustálém strachu o holý život. Jakékoliv mocenské vakuum okamžitě vyplní organizovaný zločin a jeho kriminální anarchie.

Tento scénář se může uskutečnit již velmi brzy. Budoucnost je však v našich rukách a můžeme ji vytvořit svoji rozhodností. Záleží jen na nás, zda dnes obětuje- me svoje pohodlí a ustrašenost, abychom v brzké budoucnosti nemuseli obětovat celou naši civilizaci.

Miroslav Sládek

Soudruzi do žaláře nemusíte?

Karel Hoffmann se nemusí obávat nástupu do vězení

Exobr, soudruh Karel Hoffmann, odsouzený za zradu v souvislosti se sovětskou okupací v roce 1968, se nemusí obávat nástupu do vězení. Čiperný stařík má kupodivu tolik nemocí, že lékaři nedoporučili jeho nástup (5.1.2004) do pankrácké věznice. Zdravotních problémů je celá řada. Např. srdce, krevní oběh, zánět žil, artróza, či prostata v pokročilém stavu.

"To všechno lékaři zjistili. Ani jsem nevěděl, že mám patnáct (???) nemocí," řekl Hoffmann novinářům s výsměchem, krátce po lékař-

ském vyšetření. Nyní čeká, zda soud rozsudek stáhne.

Tento vlastizrádce tak vytvořil precedent pro další sobě podobné lumpy, kteří terorizovali tuto zemi čtyřicet let a od sametového podvodu do dnešních dnů většina z nich beztrestně pokračuje v devastaci naší vlasti.

Pokud soud rozhodne na doporučení lékařů stáhnout Hoffmannův rozsudek, vpálí tímto politováníhodným činem políček do tváří všech českých vlastenců, kteří osedleli tisíce let v komunistických žalářích a žádný soudruh se jediného z nich neptal na zdravotní stav! Mnozí z těchto hrdinů vlastní na teror nekonečné řady "Hoffmannů" doplatili i tím posledním, co jim v rudých koncentračních táborech zbylo. Vlastním životem! *Vladimír Cekota*

Brzda ČSSD

Sociální demokraté zřejmě zruší plánované 2. pokračování "velkých reformátorských kroků" v naší zemi. Od té doby, co ČSSD začala s pokusem dát věci, po vládách ODS a "oposmlouvě" ČSSD a ODS, "do pořádku", začaly její průzkumová procenta klesat, až přišla o polovinu voličů. Jistě, je to logické, neboť ČSSD před volbami naslibovala hory doly, sociální stát, který dá všechno všem, jenže přišli povodně, spláchly poslední miliardy, a tak se musí reformovat. Většina ekonomů tvrdí, že reformy jsou slabé a nedokonalé, stejně tak to tvrdí i ODS, která kupodivu sbírá hlas za hlasem, procento za procentem, i když neskrývá, že kdyby ona reformovala, to by se teprve přidělovaly nové dirky do opasku. Další část nespokojených sociálních demokratů tvrdí, že sociální demokracie je již málo levicová a proto se přiklání ke KSČM, která svým typicky grebeničkovským úsměvem pouze slibuje a trpělivě čeká na svoji příležitost k uchopení vládní moci.

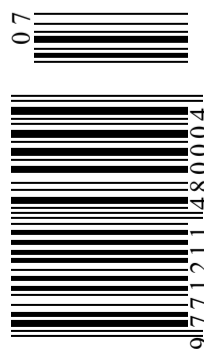
Nyní jsou na řadě další kola reformy, ale vypadá to, že naše vláda by měla být obviněna ze šíření poplašné

zprávy. A sice:

* Očekává se nový školský zákon, ale ministryně Buzková od voleb vládě nepředložila jediný návrh, a když už konečně něco vymyslela a sepsala, nemůže se dohodnout s Marešem (US).

* Reforma zdravotnictví téměř 100 % neprojde, zato naši vládu opustí ministryně Součková, takže celý kolotoč ohledně našeho zdravotnictví vypukne nanovo. Od hledání nového ministra, vypracovávání nové reformy ... a čas nám běží.

Hlavním problémem naší vlády je zvýšení sazeb DPH. Mnoho ekonomů tvrdí, že by bylo rozumné daň sjednotit, ministr financí Šobotka však trvá na svém, tj. daň zvýšit. Když ale ČSSD viděla svoje průzkumová procenta, rozhodla se reformní kroky zbrzdít a raději, dle Grosse, sesednout s koně a vyrazit mezi voliče. Takže místo toho, aby se v našem státě začalo něco pořádně dělat, ČSSD seskočí s koně na vola. (Pardon, voliče.) *Martin Mynařík*

Důvod k zamyšlení

Nedávno proběhlo soudní řízení Jiřina Bohdalová versus stát, kde se stárnoucí diva s úspěchem domáhala očištění své cti, jež utrpěla zveřejněním jejího jména v oficiálních seznamech agentů a konfidentů StB. Záběry z jednání byly vysílány v hlavní zpravodajské relaci TV Nova a v neděli 25. 1. pak v pořadu "Prásk".

Jiřina Bohdalová před televizními kamerami v soudní síni tvrdila, že vázací akt spolupráce s StB podepsala kvůli tatínkovi, že na radu Jana Wericha řekla estébákům, že jim nebude donášet, že když se ožere, tak všechno prozradí a že zkrátka s StB nespolečně pracovala, že ji uráží, když ji někdo nazve udavačkou, že žádá o spravedlnost kvůli vnoučatům. Mladá soudkyně jí vyhověla.

Mne však napadá, proč se Jiřina Bohdalová nepostavila proti zveřejnění svého jména již v roce 1992 v Cibulkových seznamech, kde figuruje na str. 150 pod krycím jménem Jaroslava. Čekala snad, až po jedenácti letech zemře její řídicí důstojník, který by jí mohl usvědčit ze lži? Tehdy také ještě žilo mnoho pamětníků toho, co stárnoucí divě Werich řekl, nebo neřekl. Ostatně Jan

Werich nedovedl poradit sám sobě, když po podepsání 2000 slov nebylo o něm slyšet dechu celých 10 let, stejně jako o Martě Kubišové, Věře Čáslavské a Emilu Zátokovi.

Když srovnáme profesionální kariéru této původně učitelky s kariérou např. Jiřiny Švorcové, nezjistíme velkých rozdílů v odsazování rolí ve filmech mezi těmito dvěma herečkami. Zazářila Jiřina Švorcová v Dietlově seriálu Žena za pultem, pak daleko více vysílacích hodin byla na obrazovkách televizorů Jiřina Bohdalová v seriálu Hříšní lidé města pražského, nebo v dlouholeté seriálu Televarietě, kde konferovala po boku dalšího výtečníka Vladimíra Dvořáka, dnes již zesnulého, v Cibulkových seznamech vedeného na str. 153 krycí jméno Lomský.

Paní Bohdalová jistě za své bohaté a ničím nenarušené herecké kariéry nenuzovala z učitelského platu. Do podvědomí mladší generace se zapsala kňouravým dětským hláskem namluvenými pohádkami o vodníku Rákosníčkovi, či Křemílkovi a Vochomůrkovi, hláskem, který poslední dobou zaznívá i z televizních rek-

lam na výrobky firmy Mountfield, což dnes více sype. Zatímco bývalá členka ÚV KSČ, předsedkyně Svazu dramatických umělců a místopředsedkyně ČS Svazu žen Jiřina Švorcová, jistě z profesionálního hlediska o nic horší herečka, než Jiřina Bohdalová, je dnes "u ledu", jako byl v sedmdesátých letech Werich, hvězda paní Bohdalové, která nerušeně zářila po celá desetiletí za bolševika září nerušeně dál.

Před soudem, kromě emotivních výpovědí paní Bohdalová neuvedla jediný věcný důkaz, proces proběhl jako divadlo jednoho herce. Kdyby byly napadeny Cibulkovy seznamy, byl by se Cibulka hájil a jejich pravdivost i obhájil. O nějaké obhajobě ze strany MV nebylo ani potuchy. Zřejmě proto, že při vázacím aktu byla agentům zaručena anonymita a tu teď MV porušila. Zástupce MV jen blekotal cosi o tom, že není zákon, podle něhož by mohli být agenti vymazáni ze seznamů, což vyvolalo hned druhého dne iniciativní návrh na přijetí takového zákona a to byl asi smysl této zdaleka ne jedině soudní frašky.

Je jistě řídkým jevem, aby někdo označil sám sebe za

zbabelce, práškače, nebo udavače. Když se někomu na nějaký ten hřích přijde, nejčastěji se hájí, že to udělal takový mamlas kvůli dětem, kvůli rodině, nikdy ne kvůli vlastní zvrhlosti a převitství. Jak k tomu přijdou děti a rodiny těch, na které takový previt donáset? No přece neměl být hloupý vždyt' mohl také donáset! Je znám výrok Petra Cibulky na adresu bývalého prezidenta "Vašku jsi prase, jsi hovado". Sám pan prezident by se patrně ke svému prasáctví a zhovadilosti nikdy nepřiznal.

Stejně tak nelze očekávat, že se ke své zvrhlosti budou hlásit udavačské stvůry. Kdysi jsme se v kroužku přátel shodli na tom, že nevhodnějším trestem pro donašeče, udavače a konfidenty by byl trest nečestné smrti uplíváním a uchrchláním. To přejí všem, ať je Kato, Jaroslava, Lomský či Pavla. Doufám, že si pan Šimek v některém svém pořadu vzpomene i na svou paní kolegyni. Ta před soudem tvrdila, že jména spolupracovníků jsou zveřejněna a o estébácích neví nikdo. To je lež! V Cibulkových seznamech jsou i s adresami!

Jiří Poledno

Dnešní otázka zní: Jste přesvědčeni o tom, že na IQ má vliv spíše genetická výbava než životní prostředí?

Rozdílnost prostředí není příčinou rozdílnosti IQ (spíše naopak) - Část 2 - II.díl

Argumentace, že špatné sociální podmínky jsou odpovědné za rozdíl v IQ mezi bílými a černými, je zaměřování příčiny s následkem. Takové tvrzení padá s bližším pohledem. Např. nevysvětluje úspěchy imigrantů z pacifické oblasti Asie a z Indického subkontinentu. Nadprůměrné výkony jejich menšin, které na tom nebyly lépe, často i hůře než černí, staví hypotézu o vlivu prostředí do nepravděpodobného světla.

Rushton (1997a,s.198) se domnívá, že si lidé utvářejí prostředí maximálně kompatibilní s jejich genotypem, ne naopak. Pokud jsou rozdíly v IQ dány geny, budou rasové odlišnosti nejvyšší v testech s velkou mírou dědičnosti a tento předpoklad se potvrzuje.*

Jensen (1998,s.186) uvádí, že rozdíly mezi skupinami jsou největší v těch charakteristikách, které jsou nejvíce dědičné. Např. nejvíce hereditární substy na Wechslerově škále inteligence ukazují velikost rozdílů mezi bílými a černými nejlépe. Testy, které jsou nejvíce ovlivněny prostředím, naopak rozlišují mezi bílými a černými nejméně.

Jakmile vzroste míra, kterou je test syčen faktorem g, vzroste i rozdíl mezi bílými a černými (tzv. Spearmanova hypotéza).

* Stupeň dědičnosti těch kterých schopností a charakteristik se zjišťuje výzkumem jednovaječných dvojčat, která vyrůstají odděleně. Položky testu, které spolu i přes rozdílné prostředí vysoce korelují, jsou více ovlivněny dědičností než položky / schopnosti, které spolu korelují méně.

Syndrom Pygmalion a Golemův efekt

V pedagogické literatuře se často setkáváme s tzv. syndromem/efektem Pygmalion a Golemovým efektem (Hart a Hartová,2000): Syndrom Pygmalion často pozorovaný případ, kdy se člověk začne chovat způsobem, který od něho očekávají druzí; může se např. týkat i učitele, který očekává neúspěch studenta.

Golemův efekt sebenaplňující předpověď; jedinec dělá vše pro to, "aby na jeho slova došlo", má zvlášť ne-

gativní dopad u učitelů se sklonem k nadřozování jedněm žákům a ponižování druhých.

Těmito teoriemi se někdy omlouvají neúspěchy, zvláště ve škole:

* O černošském dítěti si učitel myslí, že mu učení nepůjde, a to je důvodem, proč se učí hůř.

* Černošské dítě je obětí negativního stereotypu: nezávládně úkol proto, že si myslí, že ho nezvládne.

Ve skutečnosti však tyto teorie nebyly nikdy empiricky prokázány a používá se jich k ideologickým účelům (Snow,1995; Jensen,1980)

Socio-ekonomický status a výsledky

V Testu školních schopností

Levin (1997,s.66) uvádí, že socioekonomický status vysvětluje o rasových rozdílech málo nebo vůbec nic. Bílí z nižší společenské třídy mají stejně nebo lepší výsledky v testech školních schopností než černí ze střední nebo vyšší společenské třídy. Průměrné skóre v Testu školních schopností dětí z černých rodin, jejich příjem je vyšší než 70 000 dolarů ročně, je nižší než bílých a Asiátů z rodin s příjmem menším než 20 000 dolarů ročně.*

* Faktor, že černé děti z vyšších tříd mají nižší IQ než bílé děti ze stejných nebo nižších tříd, může vést k otázce, jaká je prediktivní hodnota IQ. Roli hrají především dva faktory:

* Afirmativní akce, v jejímž důsledku získají černí lepší postavení než bílí.

* Dítě nadaných rodičů "klesne" k průměru své populace. Dítě rodičů, kteří mají IQ 130, bude mít vyšší IQ pokud je bílé, než pokud je černé. O principu tzv. regrese k průměru viz kapitola Eugenika.

Kulturní nepředpojatost testů

Někteří kritizují, že testy inteligence upřednostňují věci/ informace dostupnější bílým, např. "Jak vypadá tenisový kurt?", co znamená slovo "regata". Jako příklad může posloužit tato úloha:

"Pokud jsou j a k celá kladná čísla a j + k = 12, jaká je

nejvyšší možná hodnota k?"

a)6, b)36, c)32, d)11.

Tato otázka se prý týká školních znalostí, tj. toho, co se studenti učili (pravděpodobně proto, že obsahuje aritmetiku). Ve skutečnosti byla znalost jednoduchého sčítání náplní vyučování každého Američana staršího 10 let. Otázka testuje schopnost vyvodit důsledek, což není školní úkol ani vědomost sama o sobě, ale obecně se jedná o něco, co má vztah k "schopnosti myšlení" (Levin,1997,s.67)

Nejvíce používané testy mentálních schopností měří rozdíly v těchto schopnostech u všech rodilých mluvčích. Žádná část rozdílů v IQ mezi rasami, minimálně v USA, není připočítatelná kulturní předpojatosti testu (Jensen, 1998,s.351). V testech, které jsou normovány na skotskou a anglickou populaci, uspěli Eskymáci stejně dobře jako Skotové a Angličané (Jensen, 1981,s.134). Je pravděpodobné, že život Eskymáků nepřipomíná život střední vrstvy v Americe více, než ho připomíná život černých v USA.

Franck (1996,s.91) uvádí:Eskymáci žijící v přírodním prostředí dosahují stejně vysokých hodnot jako běloši.

Čínané a Japonci dosahují přesto, že jsou společensky znevýhodněni, ještě vyšších hodnot. Z hlediska populační genetiky se dá očekávat, že lidské rasy jsou, pokud jde o lidskou inteligenci, různě vybaveny, dosud však z metodologického hlediska neexistují žádné možnosti, jak by se tyto rozdíly v inteligenci daly konkrétně prokázat.

Eysenck (1971,s.90) uvádí, že pokud jsou bílé a černé děti vyrovnány podle výsledků ve verbálním testu, černé jsou horší při performačním (např. skládání obrázků). Environmentalisté mají velké potíže tento jev vysvětlit. Pokud je nižší IQ černých důsledkem menšího přístupu k informacím, měly by položky v testu, které jsou více založeny na informacích, být těžší pro černé. Ale pokud se položky seřadí podle obtížno-

sti pro bílé a černé zvlášť, zjistí se, že obtížnost je pro obě skupiny stejná (Jensen, 1980,s.552-580).

Motivace

Eysenck (1971,s.104-106) uvádí, že:

* Motivace nemá žádný efekt na výkonnost v testech IQ,

* Černí nejsou méně motivováni než bílí.

Co však může podle Eysencka hrát roli, je větší impulzivita/ extroverze černých, která může vést k zbytečným chybám v testu. Pokračování přístě

Karel Jaromír Erben Finančnice

U záložny lidé stáli,
z plna hrdla křičeli.
Kde jsou naše prachy, králi,
kam úspory zmizely?

Královny jim ruce kynou,
mlčte, dám vám svobodu.
Lid však kleje, piješ víno,
nás posíláš pro vodu !!!

Tady každá rada těžká,
ve čtvrtek i v pondělí.
Zeptejte se Klause, Ježka,
kam se prachy poděly.

Král jim hází hračky z věže,
Klause, Ježka, Kohouta,
všechno marmo, Klaus i Ježek
bum bác letí do kouta.

Bude-li vám lidi zima,
bude-li se krátit dech.
Chcete-li se mítí prima,
čtěte si v mých dramatech.

Zase křičí, rudnou v líci,
čti ty svoje kydy sám.
Že na vás, vy nezbedníci,
Koženého zavolám?

Pojď si pro ně, zbohatlíku,
pojď, vem si ty zlostníky.
A hle, kdosi bere kliku,
lodě, banky, podniky .

Jako stín se ruka plíží,
na co sáhne otočí.
Z obýváků, ložnic, spíží
vybírá si obročí.

Již vztahuje černé ruce
po chlebu i po soli.
Sametová revoluce
dnes právě vrcholí.

Slyšte, první, druhá, třetí,
poledne zvon udeří.
Klika cvakla, dveře letí,
EU vchází do dveří.

Ve mdlobách tu národ leží
na čele se perlí pot.
Pokladna je prázdná, temná,
zbudou prachy na důchod?

Volby skutečně rovné, přímé a tajné?

Pokračování z čísla 6

Zákon č. 130/2000 Sb., určil Státní volební komisi, jako stálou volební komisi pro všechny volby, kterou bude členovat vláda. Předsedou bude vždy ministr vnitra, členové náměstkové nebo ředitelé různých resortů a úřadů vlády. Tato komise zřízená za vlády ČSSD trvá i dnes. Naopak byla zrušena Ústřední volební komise sestavená ze všech zástupců politických stran ve volbách. Pokud výsledky záleží na rozhodnutí pouze jediné politické strany, jakou mohou mít důvěru? Volební zákon nestanoví ani žádné sankce za porušení zákona, ani kontrolu přepočtu výsledků jinou, nestrannou opoziční stranou, komisí, ale zase tou samou komisí, která se mohla dopustit třeba i hrubé chyby. Kde je objektivnost a důvěra v poctivost vyhlášených výsledků? Volební komise jedné strany musí být zrušena ! Taková je vůle lidu.

Mnoho voličů se obává, že budou jejich hlasy zneužity proti nim. Jako se to stalo v roce 2002 při volbách v Heřmánkách na Moravě. Statistika zveřejnila, že v obci získala ČSSD 100% hlasů ! Teprve po zásahu občanů se zjistilo, že je to podvod, neboť volby vyhráli komunisté a demokraté získali jen 28% hlasů !! Chyba prý byla u komise a osoby, která přebírala údaje pro počítač. Ta údajně zatrhla pouze ČSSD, místo všechny ostatní strany, které dostaly hlasy. Tak vida, jak se dají velmi jednoduše zmanipulovat výsledky, pokud se na to nepříjde. Kolik bylo takových případů? Samozřejmě, nikdo nebyl potrestán. Předseda komise: "Chybičku může udělat každý" !!! Pěknou chybičku. Jak by se asi zachoval, kdyby se jednalo o republikány? Výsledky zůstaly v platnosti beze změny. Na soud se nikdo neobrátil. Jinou manipulací voleb bylo, že byly připuštěny strany, které nezaplátily volební kaucí. Nejvyšší soud zamítl všechny stížnosti na neregulérnost voleb.

Rozhodnutí krajských soudů dle NS odpovídalo voleb-

nímu zákonu. Co je to za zákon, který dovoluje dopouštět se hrubých závad?

Nejkrivklavější výsledek voleb se datuje rokem 1998, kdy se Republikáni nedostali do parlamentu. Předvolební průzkum i předběžné výsledky voleb naznačovaly zisk pro Republikány nejméně 7% hlasů. Konečné výsledky jim přiznaly pouze 3,9% hlasů. Navíc se ukázalo, že ve třech okresech získaly na chlap stejný počet hlasů jako strana důchodců, která také měla předpoklady stát se stranou parlamentní. Republikáni a důchodci získali: na Karlovarsku stejně 2664 hlasů, okres Domažlice 1295 hlasů, okres Uherské Hradiště 2105 hlasů. Ústřední volební komise tomu nepřikládala žádný význam, prostě se to stalo, náhoda je možná. Ta ovšem podle odborníků předpokládá náhodu 1: 6,7 milionům. A na možnost, že se tak může stát na třech různých místech republiky a zrovna u stran, které vládní režim jednoznačně bojkotuje, nikdo nedokázal solidně odpovědět.

Poučný je i rozhovor s pracovníci Statistky, která odpovídala za správnost součtu výsledků, zveřejněných v tisku:

Je možná manipulace s počtem hlasů při zpracování statistiky?

Není ! Protože se to počítá podle hlášení okrskové komise, nějaká paní nebo slečna ... a ta nemůže udělat chybu ? Ano, tam by mohl být zdroj chyb, ale dál by se zjistil jakýkoliv rozdíl při porovnání se zápisem okrskové komise. Už tím, že jsou tam různá kontrolní čísla atd.

Tak vida, v sumáři výsledků jsou zamontována nějaká záhadná čísla, která slouží ke kontrole. Kontrola s původním zápisem okrskových komisí se ale všude nevyžadovala. Viz případ z Heřmánků na Moravě. Slepá důvěra, lhostejnost, nedbalost nebo dokonce záměr?

Také předseda na Karlovarsku se nechal slyšet, že k

manipulaci nemůže dojít, protože počítače mají jednotný program, jsou připojeny pouze do sítě, na noc odpojeny, odvírovány (jak asi) a heslo je uzavřeno v trezoru. Trochu znalý amatér se může jen usmívat naivitě podobných názorů, natož pak "práskaný profík". Je známo, že se lze dostat i k tajným kódům bank nebo dokonce i tak chráněného Pentagonu. Vyměnit disketu s upravenými údaji není vůbec žádný problém.

Jinou zkušenost získala jistá občanka, která šla volit mezi prvními , hned po otevření volební místnosti. Obálku nemohla do urny zasunout, protože již byl zcela zaplněná a nebyla zapečetěná. Teprve pak přiskočil člen volební komise, s urnou zatřepal a přelpl páskou ! Jiný volič přišel volit na poslední chvíli a všiml si, že celá jeho rodina již odvolila, v seznamu byla odškrtnuta. Dodatečně zjistil, že nikdo mimo něj z rodiny volit nebyl ! Na protest bylo již pozdě. Podobných případů bylo mnoho. Lidé si nechtějí dělat problémy a podvody nehlásí.

Udivující je i počet neplatných hlasů. Nikdo se nad tím nepozastavuje. Zase panuje zřejmě naprostá důvěra. Ale jak je potom možné, že Republikáni získali např. jen 46 000 hlasů (0,97%) a těch neplatných hlasů bylo 103 000 ! Není to divné?

Nikdo nemůže vyvrátit všeobecný názor, že se podvodů s hlasy nedějí, ale těžko něco namítat proti tomu, že soudy to neodsuzují, protože to nemá vliv na celkový stav výsledků.

Je nejvyšší čas zamyslet se nad současnou situací. Čekají nás další volby. Budeme zase jen trpně přihlížet, jak se nám chytráci smějí?

Nejít k volbám a umožnit tak prominentům, aby za nás rozhodovalo jen 10% příživníků a parazitů?

Dokončení na straně 4

Lze vytvořit nový model ekonomiky v případě EU?

Ekonomové celého světa nyní předhánějí jeden druhého ve snaze objevit a vysvětlit důvody tak rekordního amerického boomeru. Navzdory osmi letům hospodářského růstu totiž není možné v USA nalézt žádný náznak nárůstu inflace. A co více, nezdá se že by se v Americe někdo vůbec staral o tradiční hospodářské přístupy: to vše je "nová ekonomika", internet, nebo smrt.

Tradiční američtí investoři jsou zcela na rozpacích, když mají vysvětlit, proč se příjmy společností náhle staly tak špatným kritériem, jak odhadnout, které akcie se stanou vysoce žádanými a které se pravděpodobně propadnou. Každá společnost bez příznačné koncovky "com" ve svém jsoícím či budoucím jméně se zdá totálně ztracená. Položte základy novoekonomických vztahů a jste odsouzeni k rozkvetu, uvažte se ke "staroekonomickým" manýrám a vaše vklady jsou bezcenné. Ekonomické autority staré školy tvrdí, že všechna tato nezisková prosperita nemůže dlouho trvat; brzy, snad už velice brzy se kapitálovému trhu vrátí jeho prazákladní smysl. Až k tomu dojde, bude sláva amerického, nekonečně dlouhého boomeru vymazána a vzpomínka na "novou ekonomiku" bude zapomenuta jako loňské módní trendy.

Nyní tak docházíme k naprosto novému úhlu pohledu na celou tuto problematiku, který věru stojí za pozornost; především tedy to, že Amerika není tak jedinečná a že Evropa se pomalu zapojuje do nových ekonomických procesů. Snad je to prozatím jen evropský kapitálový trh, který se již

Pro ujasnění názorů jsou důkazy a argumenty nutné

Se zájmem jsem si přečetl v č. 1/2004 Republiky článek pana Valíčka. Prohlašuje se za praviváka, který uznává princip kapitalismu a svobodné soutěže, ale ne v podobě našeho kapitalismu. Ten se mu nelíbí. Mně také ne. Ví snad pan Valíček o nějakém lepším kapitalismu, kde platí zásady svobodné soutěže, kde se dodržují základní lidská práva a svobody, zásady demokracie a prioritou je prospěch občanů?

Na výhrady k některým mým článkům má právo, ale jen povrchní odsouzení nestačí. Jsou nutné argumenty a konkrétní údaje, aby bylo možno polemicky reagovat.

Amerika dnes platí za všeobecně uznávanou velmoc, s nejdokonalějším společenským režimem kapitalismem. Vše už ho buduje přes 200 let. Ale jak je pak možné, že tak bohatá země, s takovou tradicí svobody a demokracie, se dodnes nedokázala vypořádat s těmi nezákladnějšími problémy lidské civilizace? I laikovi je jasné, že je jednodušší a snazší, když státní systém pečuje o blaho menší vrstvy svých občanů, těm umožní zisk celkem bez omezení, než kdyby měl zajišťovat stejnou životní úroveň pro všechny své obyvatele. Můžeme za spravedlivý režim považovat stát, kde vedle sebe žijí multimilionáři, kteří nikdy nepracovali, a přesto si žijí luxusním, rozmařilým životem a na druhé straně žijí miliony nezaměstnaných (v USA až 16 milionů), další miliony lidí bez základních lidských potřeb, udržovaných v zaostalosti, nevzdělanosti, v rasové nerovnosti, vystaveni obrovské kriminalitě, zločinnosti, bez patřičné lékařské péče, bydlení a dalších sociálních potřeb?

Velmi jasně to vyjádřil V. Klaus v roce 1996, tehdy ještě jako premiér vlády: "Kapitalismus je nanejvýš lidský. Nejdůležitější je svoboda, všechno ostatní se dostaví samo".

Mezi západními ekonomy je řada zastánců řešení eko-

integral, ale to je jen počátek.

Proč se zdá, že je Evropa tolik váhavá? Euro je slabé; nemá v sobě nic té velkoleposti, pro kterou bylo v naději v loňském roce vypuštěno do světa. Krom toho, evropské vlády stále zůstávají v defenzivě; nekonají se žádné tolik důležité reformy trhu pracovní síly ani iniciativy vedoucí k deregulaci. Pravdou je, že Německo nyní uvádí v život nový nesmírně důležitý daňový předpis, jenž velkým finančním institucím umožní odprodat jejich obrovské akciové podíly v obchodním sektoru bez toho, aby byly zatíženy kárnou daní ze zisku kapitálu. Ovšem přinejlepším stále platí, že evropské vlády tak pouze vyslovily souhlas s racionalizací svých bankovních systémů a některými mezinárodními, či spíše přeshraničními fúzími.

Bez ohledu na tyto malé vládní krůčky začíná hrát nová ekonomika v oblasti cenových papírů na evropských kapitálových trzích velkou roli. To nejenže odráží skutečnost, že v nedávné době došlo k velkému počtu fúzí v rámci jednotlivých zemí i k těm přeshraničním, ale stále více je také výrazem toho, co znamená nová ekonomika v již zavedených společnostech. Siemens, např. od sebe oddělil exkluzivní část v podobě závodu na výrobu polovodičů, aby jeho akcie byly nabízeny za jednu z nejvyšších veřejně vyhlášených úvodních cen, co se kdy v záznamech ocitla. Nyní je o ně větší zájem, než je možné uspokojit, a na černém trhu se s nimi obchoduje za trojnásobek původně vyhlášené ceny.

nomických potíží tzv. "šokovou terapií". Názor anglického ekonoma Johna Rosse: "V základech šokové terapie leží ekonomický liberacionalismus. Jeho přívrženci byli i Reagan nebo Thatcherová. Přesto ale jejich politika neskončila úspěchem. Ukázalo se, že šoková terapie trh nezlepší, naopak ho ničí. Výroba bude neustále stagnovat, vnitřní trh se bude zužovat. Růst cen a rychlé snížení důchodů obyvatelstva vyvolá krizi spotřebitelského trhu. Snížení odbytu trhu vede buď k hyperinflaci, nebo k nezaměstnanosti, nebo přes oba tyto faktory. Důsledek? V obchodech je plno zboží, ale není ho za co nakoupit. To vede k velkému zadlužování jednotlivců, podniků i společnosti. Dluhy není čím splácet. Proto je potřeba především zastavit proces snižování koupěschopnosti občanů, zřít se liberalizace cen, (zvyšování), a přejít k regulaci státem. Šoková terapie vede pouze k jedinému cíli: bohatí zbohatnou, chudí ještě více zchudnou."

Jak řešili ekonomické problémy v USA? Jednalo se o snížení celkové zemědělské produkce, které by vedlo k zastavení poklesu cen. Vláda vydala zákon na podporu snížení osetvých ploch. Došlo na zaořávání půdy, zejména u pěstitelů obilí, tabáku a bavlny. Farmáři dostávali od státu zvláštní finanční prémie. Jen za první rok regulace došlo ke snížení obdělávané půdy o tři miliony ha, zaořáno bylo přes 4 miliony bavlny, mimo to bylo vybito přes 6 milionů prasat, maso se použilo jako hnojivo. Vláda dále uzavírala s farmáři dohody o znehodnocení úrody, část jí vláda vykoupila, uskladnila, zbytek byl zničen. Omezením výroby se postupně podařilo zachovat ceny produktů, nebo i mírně zvýšit. Všechna opatření vlády však nemohli farmáři využívat. Docházelo k prudkému, živelnému zadlužování, vydražování farem a k jejich zániku. Postihlo to více jak 600 000 farmářů. Stejným postupem jsme svědky i u nás, to samé popisuje Solženicyn v

Rentománie

Neuvěřitelné se stalo skutečností. Expresident Václav Havel obdržel dokonalou doživotní trafiku. Kromě řádného starobního důchodu z rozhodnutí "osvícených" poslanců a senátorů bude pobírat rentu ve výši 100 tis. Kč měsíčně!

A to v době, kdy největší dlužník u nás stál dluží kde komu a pracně shání prostředky na své základní funkce.

A tak máme zase jednoho rovnějšího mezi rovnými! Jak krásné naplnění hesla, jak láska a pravda zvítězí, nad lží a nenávistí!!!

Soudím, že není na škodu si při této příležitosti připomenout některé výroky Václava Havla z nedávné i dávné minulosti tak, jak je zveřejnilo "Národní sjednocení".

... "komunisté vás budou strašit nezaměstnaností, není to pravda, ničeho se nebojte..."

... "Jsou lidé, kteří kalí vodu a panikaří, že se bude zdražovat. Dávejte si na ně pozor."

... "oficiální propaganda tvrdila 20 let, že jsem nepřítel socialismu, že chci obnovit kapitalismus, že chci být majitelem různých podniků. Byly to všechno lži, jak se záhy přesvědčíte..."

... "naš stát by už nikdy neměl být přívazkem či

chudým příbuzným kohokoliv jiného..."

... "připravujeme koncept důkladné ekonomické reformy, která nepřinese sociální stresy, nezaměstnanost, inflaci a jiné problémy. Všichni chceme republiku, která bude starostlivě pečovat o to, aby zmizeli ponižující přehradky mezi různými společenskými vrstvami, republiku, v níž se nebudeme dělit na otroky a pány..."

Jde jistě o poudačky, které jsou zvláště pikantní pro nezaměstnané, rodiny s více dětmi, důchodce, nebydlící, bezdomovce a další občany, kteří se protloukají životem, jak se dá!

Držitelům renty pochopitelně žádné strádání nehrozí. Rentománie bude dozajista pokračovat, pokud se udrží u moci stávající garnitura. Už se hovoří, že obdobné renty by měli mít expremiéři, penzionovaní představitelé soudní moci a stranou určitě nezůstanou ani exšpičky senátu a parlamentu!

Cesta k odstranění tohoto plýtvání daněmi nás všech, je jen jedna. Smést ve volbách současnou vládní kliku a dát svoji důvěru stranám jako jsou RMS, kteří jsou zárukou, že nesmyslné renty budou zrušeny.

Ing. Václav Hejdiček

Abychom nezapomněli na ostatní společnosti, ty pozorně hledí na své velké obchodní holdingy s otázkou, co by mohlo být odsekáno a prodáno. Podobně je to s velkými finančními institucemi, jako je kupříkladu Deutsche Bank, které uvolnily obrovské sumy peněz, jež jsou vázány v průmyslových podnicích, a nyní přemýšlejí o něčem docela jiném, než je jen účast ve společných podnicích a la USA, financování nových výrob nebo uvádění akcií na veřejný kapitálový trh.

To vše až dosud bylo jen přidruženým procesem, jež bylo možno vysledovat při důsledném pozorování německého "Neumarktu", nicméně tento fakt se pomalu dostává do středu všeobecného zájmu. A to nejen v Německu, v zemi jinak pomalé při uvolňování svého hospodářství. Nová ekonomika se stává přinejmenším stejným šlágr-rem i ve Švýcarsku, Itálii, Španělsku a Francii. Technologie a nová ekonomika jsou rovněž ohromně populární v dalších částech Evropy, protože jsou s to poskytnout mnohem lepší cestu k prosperitě než čekání na to, až vláda, odborové svazy a všichni byrokrati dohromady se konečně shodnou na restrukturalizaci staré ekonomiky.

Přirozeně, nebude to trvat dlouho, než se evropské vlády samy chopí schopnosti nové ekonomiky tvořit ty nejčistší formy bohatství, a budou se dokonce za to dožadovat zásluh. Jakmile se evropská nová ekonomika vznesle do oblak, zbytek světa se nedočkavě k této hře připojí. Kmenový kapitál se začne z USA a Dálného východu přesunovat na kontinent, aby si také

přišel na své, což může být reakce všech těch, kdož zmeškali podobnou hru USA nebo ji jen chtějí zažít ještě jednou.

Takový obrovský nárůst kapitálového trhu jistě pozvedne euro, už tím, že se zvýší návratnost zahraničních investic nad to, co investoři mohou získat z běžných kapitálových výnosů. To je přesně to, co se loni stalo v Japonsku; korporativní restrukturalizace byla právě jen tím prvním tahem k oživení akciového trhu. Tak se staly vyspělé technologie a nová ekonomie novými módními termíny a při oceňování se ceny akcií dostaly výše než v USA. Přirozeně, hodnota jenu rovněž vylétla vzhůru.

Tento předpokládaný boom kapitálového trhu je pro evropské hospodářství, zakleslé ve svých starých kolejích, darem z nebes. Evropa disponuje impozantním bohatstvím, ale toto bohatství spí; má k dispozici neuvěřitelně bohatý lidský kapitál, ale ten je spoutaný nedostatkem iniciativ, kontraproduktivními regulacemi, byrokracií a zcela nedostatečnými motivacemi k zisku nazvěme to třeba nedostatkem chvilivosti zisku.

Evropští vůdci by měli vzít liberalizaci za svou, což by jim nakonec tolik usnadnilo jejich vlastní životy a Evropu by nesmírně osvobodilo. Evropská nová ekonomika přichází. Bohatství, jež vytváří, by mohlo vlády natolik šokovat, že by se nakonec mohl celý zbytek evropského hospodářství osvobodit. A.V.

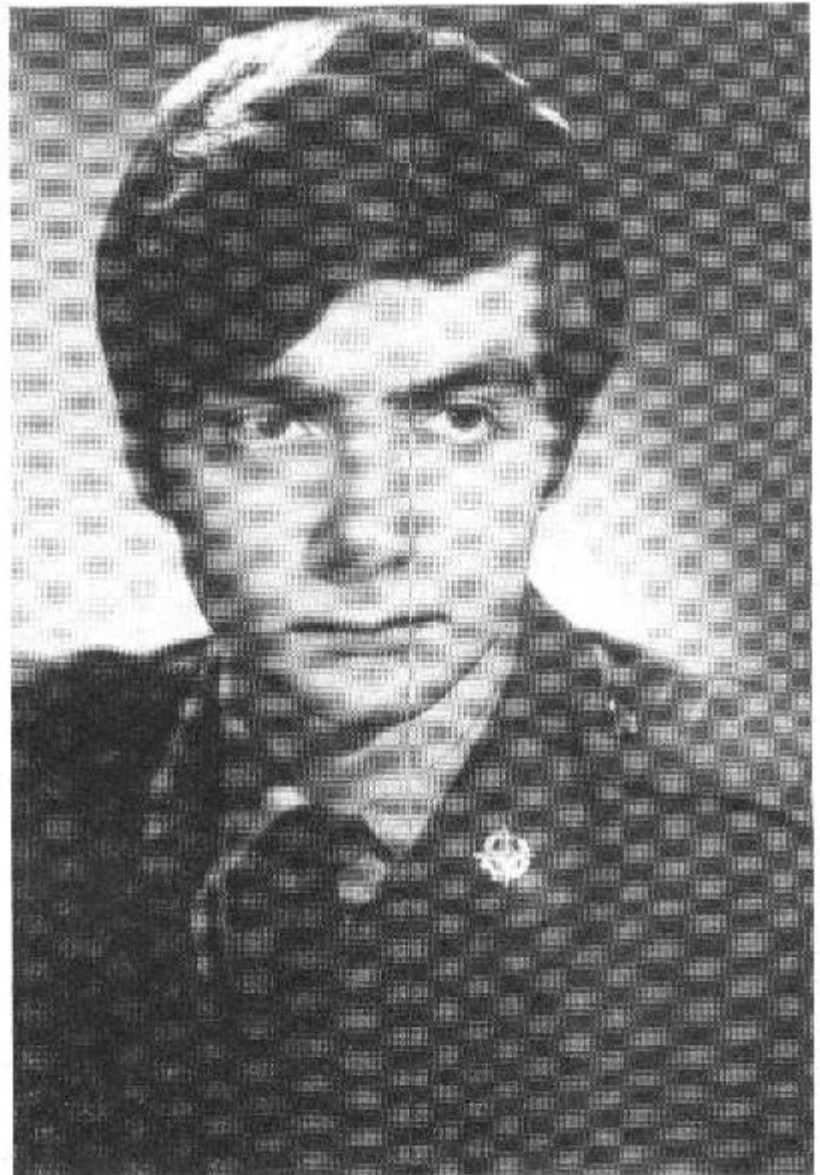
Rusku.

Samozřejmě, že docházelo k rostoucímu odporu jak ve městech, tak na venkově. Po násilném rozeznání jedné zvlášť velké demonstrace, při které bylo i několik mrtvých dělníků, vláda vše vyřešila prohlášením k veřejnosti, že nemůže omezovat svobodné, soukromé podnikání. Vyzvala občany, aby využili svobodné a neomezené možnosti společnosti kapitalismu a zlepšili

své životní postavení. Názornou ukázkou, jak lze zlepšit životní úroveň a dosáhnout blahobytu byla kampaň za "LIDOVÝ KAPITALISMUS". Veřejnost byla omámena vidinou rychlého zbohatnutí. Byla snaha získat úspory občanů prodejem malého množství akcií vybraných společností a podniků.

Dokončení na straně 4

... a tak to vidím já

N kterak šťastný, ale přežít se to dalo

Memorandum legionářů slovenskému sněmu 14. 3. 1939

Pomnichovská Čsl. republika byla tak oslabena, že se stala prakticky plně závislou na nacistickém Německu. To také byl hlavní záměr všech našich nepřátel. V polovině prosince 1938 pak vydal německý říšský kancléř a vůdce A. Hitler příkaz k zahájení příprav k definitivní likvidaci zmrzačeného Československa. Podle tajného německého dokumentu „HRA (031) OP“ měla být proti ČSR soustavně stupňována nepřátelská podvrtná činnost. Pátá kolona Německa v ČSR aktivně plnila všechny pokyny z Berlína směřující k rozbití republiky. Do jejich řad patřili také čelní představitelé separatismu na Slovensku (F. Ďurčanský, J. Kirschbaum, V. Tuka, A. Mach). Ti už od října 1938 vyhledávali tajně kontakty v Německu, kde nabízeli ochotně své služby. 12. 2. 1939 přijal Vojtecha Tuku dokonce sám Hitler. „Vkládám osud svého národa do vaší péče,“ prohlásil před ním, zcela bezostyšně hovořice za všechny Slováky. V té době hitlerovské Německo věnovalo hře se „slovenskou kartou“, při vymazání čs. státu z mapy Evropy, všestrannou pozornost. Separatistické kruhy jistě si touto podporou stupňovaly aktivitu (např. provokativní manifestace Hlinkových gard v Řišňovicích u Nitry 5. 2. 1939 a další). Na to reagovala čsl. vláda v noci z 9. na 10. 3. 1939 vyhlášením výjimečného stavu na Slovensku. Padla autonomní vláda v čele s Jozefem Tisem a na jeho místo jmenoval prezident E. Hácha Karola Sidora. To, že J. Tiso není oficiálním představitelem autonomního Slovenska vůbec nevadilo Hitlerovi v jeho záměru (německá propaganda od 12. 3. 1939 soustavně označovala odvolání Tisa z funkce premiéra autonomní vlády za nelegální). Na 13. března jej pozval k návštěvě. J. Tiso toto pozvání přijal a přicestoval do Berlína. Tady mu bylo nejprve říšským ministrem zahraničí J. von Ribbentropem a potom A. Hitlerem ultimativně oznámeno, že buď Slovensko vyhlásí samostatnost nebo bude okupováno Maďarskem. Tiso si vymohl jediný ústupek. Telefonicky se spojil s prezidentem Háchou a požádal ho, aby na druhý den svolal slovenský sněm. Sněm Slovenské krajiny vyšel z voleb konaných 18. 12. 1938. Proběhly na základě nového státoprávního uspořádání ČSR, schváleného Národním shromážděním ve dnech 19. a 22. listopadu 1938. Ústavním zákonem byla stvrzena autonomie Slovenska, Podkarpatské Rusi a kodifikována pomlčka v názvu státu (Česko-Slovenská republika). Při prosincových volbách se vo-

ličí na Slovensku poprvé setkali s jednotnou kandidátkou, vytvořenou pod dohledem Hlinkovi slovenské ľudové strany, která si po zahájení upevňování mocenského monopolu dala 8. listopadu 1938 přídomek Strana slovenskej národnej jednoty. Hlasování, mající pochopitelně pouze manifestační ráz, formálně potvrdilo předem určené poslance sněmu, jenž se 14. 3. 1939 sešel v Bratislavě k nejdůležitějšímu zasedání za dobu své nedlouhé existence. Pozorujíc vývoj situace iniciovali přední slovenští příslušníci čsl. zahraniční armády z první světové války dopoledne téhož dne vznik spisu, který vešel do historie jako Memorandum slovenskému sněmu. Z tvůrců a signatářů jmenujme alespoň nejnámější z nich: divizní generál Rudolf Viest, podplukovník Augustin Malár, major Jozef M. Kristín, Jozef Kostra, Ján Jesenský, Jozef Gregor Tajovský. Text byl doručen do sněmovní síně a při přestávce vyhlášen před 12 hodinou koloval mezi poslanci. Ti se v něm mohli dočíst následující: „Slávny snem slovenskej krajiny, páni poslanci! Ak máte dnes rozhodnúť, či autonómne Slovensko bude súčasťou republiky československej, alebo samostatným štátom po boku niektorého susedného štátu, pamätajte: že státočný slovenskí národovci bojovali i umierali spolu s Čechmi za oslobodenie slovenského národa, pamätajte, že Česi to boli, ktorí nám Slovákom pomáhali a v najhorších osudových chvíľach a že všetko, čo dnes v duchovnom i materiálnom ohľade máme, docielili sme za uplynulých 20 rokov s pomocou českou. Kladieme Vám na srdce, aby ste nezneuctili slovenskú národnú česť a pamiatku našich mŕtvych druhov v čele s generálom M. R. Štefánikom. Časove nie možné, aby spolu s námi všetci žijúci slovenskí legionári a dobrovoľníci Vám toto pripomenuli, ale hovoríme zo srdca iste všetkých a tiež zo srdca prevážnej väčšiny slovenského národa.“ Avšak v atmosfére panující bezradnosti, a u mnohých členů sněmu též vidin osobních výhod zakrývaných patetickými hesly, nemohla mít jasná a upřímná slova těch, kteří nasazovali pro svobodu národa život, naději na úspěch. Jsou ale jedním z důkazů, že Slovenský stát vznikl z mocenského zájmu nacistického Německa a na jeho nátlak bez aktivního přičinění a bez vůle většiny Slováků. Zároveň představují trvalou hodnotu pro posilování bratrského vztahu mezi Čechy a Slováky, a to v kterékoliv době. **Vladimír Mlejnecký**

Pro ujasnění názorů jsou důkazy a argumenty nutné

Dokončení ze strany 3
 Akcionáři získali dojem, že jsou podílíky nejen na správě a řízení těchto podniků, ale i na velkém zisku. Doplatily na to miliony lidí. Jejich investované úspory, neměly prázdný vliv na vedení podniků, tím méně na podíly ze zisku. Jejich peníze byly zneužity k nekontrolovatelnému použití v podnikání společnosti. Jejich často celoživotní úspory skončily v rukou burzianů a spekulantů, kteří se neštíteli žádného podvodu. Výsledek? Asi 11 milionů nových akcionářů vlastnilo v podstatě jen 13% všech akcií, zbytek si podrželo 36. 000 nejbohatších rodin. Jinou možností jak získat rychle, téměř přes noc, obrovský zisk, bylo podnikání na burze. Profesionální spekulanti dokázali neuvěřitelné věci. Skupovali akcie, o kterých věděli, že získají na hodnotě, a naopak včas se dokázali zbavit těch akcií, které padnou. Týkalo se to především pozemků, objektů, zdrojů surovin, jako nalezišť ropy apod. K těmto informacím neměli drobní akcionáři vůbec přístup. Často museli prodat své akcie pod cenou, aby na nich noví majitelé vydělali velké zisky. Došlo ale i na burzy. Pověstný "černý pátek" na burzách. V letech 1929-33 klesla veškeré akcie o 26 milionů dolarů, cenné papíry dokonce dosáhly ztráty 160 milionů dolarů, hospodářská krize zachvátila tehdy celý svět, s výjimkou Sovětského svazu. (To jsem si nevymyslel já, ale to zveřejnili zahraniční ekonomové a uvádí se to i v knize Stručné dějiny USA). Okamžitě následovala řada ochranných opatření. Propouštění dělníků, prodloužení pracovní doby, snížení mezd a omezení všech sociálních výdajů. Nastal velký nedostatek peněz, banky zastavily platy, nastal velký nedostatek úvěrů, zvýšily se úroky, bylo zlikvidováno přes 2000 drobných bank.

Dělníci a farmáři přišli o veškeré své peníze. Vláda pro ně neudělala vůbec nic. Článek pana Valíčka byl uveden na téma "Úroveň a zkvalitnění obsahu týdeníku Republika". Kvalitě ani úrovni obsahu novin nemůže prospět, pokud se budou uzavírat objektivním názorům. Pokud si čtenář postěžuje na levicově zaměřené články, neuznává nezbytnou objektivitu. V Americe se uskutečnila kampaň "FORD PROTI MARXOVI". Buržoasie se pokusila omezit rostoucí dělnické hnutí a vymýšlela si různé triky. Jak to bylo s tím Marxem? V roce 1999 prováděla anglická BBC průzkum ve světě, kdo je největší myslitel století a celého tisíciletí. Odborníci uváděli řadu jmen, Leonardo da Vinci, Rubens, Goethe, Newton, Einstein, ale vyhrál to Karel Marx. Výsledek byl přímo šokem pro jeho odpůrce. Kolem průzkumu nastalo velké mlčení. Převládala názor: "Když to nebudeme zveřejňovat, a nebudeme si toho všimnout, jako by se to nestalo. Většina národa se to stejně nedozví." Na štěstí jsou na světě lidé, kteří se umějí povznést nad panující omezené poměry a dokážou uznat velikost ducha. Marx prolomil omezenost všech dosavadních myslitelů, kteří vykládali kapitalismus za vrchol vývoje lidské společnosti, a pozapomněli že vrchol znamená konec. Lidstvo svůj vývoj kapitalismem nekončí, pouze ho v určitém stádiu neguje, tak jako kapitalismus negoval feudalismus. Již dnes se ukazuje, že kapitalismus už není schopen dalšího vývoje a není schopen vyřešit základní problémy lidské společnosti. Těch pár multimilionářů přece není lidská společnost. To jsou fakta a skutečnosti. Tak co, pane Valíčku, co s tím uděláme? Nebudeme si toho všimnout a dělat, že to neexistuje? **Jiří Peška**

Volby skutečně rovné, přímé a tajné?

Dokončení ze strany 2
 Proč nevyužít možností, které nám dává Listina lidských práv a svobod? Článek č. 18 "PETIČNÍ PRÁVO" je zaručeno, ve věcech veřejného nebo jiného zájmu společnosti, kdy má každý právo sám nebo s jinými občany se obracet na státní orgány s žádostmi, návrhy a stížnostmi". Tak stanoví zákon! Nelíbilo by se vám hromadné, ba masové podání petic za nový, solidní a demokratický "volební zákon" s požadavkem kontroly výsledků nestrannou, opoziční komisí, která by měla právo podívat se Státní volební komisí na prsty, a teprve po zjištění, že je vše v pořádku a v souladu se zájmy voličů, dát souhlas k vyplacení příslušných odměn? A to i v případě, že bude nutné trestně stíháni. Výsledky hlasování musí být pod kontrolou všech zúčastněných stran ve volbách.

Petici bude zřejmě nutné podpořit naši účastí na demonstracích v ulicích a na náměstích a to nejen nějakou hodinovou stávkou výstražnou apod., ale radikální, jak to dělají jinde v cizině. Jinak se nám budou stále posmívat. Problémem zůstává, jak navázat kontakt s tou částí společnosti, která ztratila zájem o politiku a nemíní se nikterak angažovat, ani když se jedná o ní samotnou. Bude to stále obtížnější, protože EU nebude mít žádný soucit s podřadnými státečky, které nebudou mít žádnou hodnotu ekonomickou ani hospodářskou, natož politickou. Proti by bylo jistě prospěšné i pro nás, abychom tam měli co nejvíce lidí, jako je Le Pen, Sládek apod., kteří by jim dokázali znepríjemňovat život. Občané a příznivci, napište svůj názor jak na to! **Tomáš Žák**

... a tak to vidím já

IV.

PROSLOVY NA VEŘEJNÝCH SHROMÁŽDĚNÍCH

POZOR REPUBLIKA NA CD! POZOR REPUBLIKA NA CD!

Vážení čtenáři, s potěšením Vám můžeme oznámit, že počínaje lednem 2004 budou k dispozici všechna čísla týdeníku Republika z minulého roku na CDR ve formátu pdf (podporovaný programem Adobe Acrobat). Předpokládáme, že tato forma umožní pružnější přístup k obsahu jednotlivých čísel, využití jednotlivých článků pro propagační akce, zvláště před volbami. Cena jednoho CD je i s poštovním a balným 250 Kč. Vše bude vyřizováno formou dobírky. Vaše objednávky směrujte na adresu sekretariátu: RMS, Masarykova 31, Brno 602 00. **Redakce**

Oznámení

Místní organizace ve Vrbně pod Pradědem si Vás dovoluje pozvat dne 20.3.2004 na "14 ples Republikánů", který se koná ve velkém sále restaurace Mír ve Vrbně pod Pradědem. Ktanci, poslechu a dobré náladě hraje známá olomoucká hudební skupina L.I.F. Kvalitní občerstvení zajistí personál restaurace Mír. Bohatá tombola zajištěna. Účast na plesu přislíbil i předseda RMS PhDr. Miroslav Sládek. Cena slosovatelné vstupenky je 100 Kč. Předprodej vstupenek pro místní je v kavárně "U Dvořáků".

Kdo bude mít zájem o nocleh, je nutno si ho objednat do 8.3.2004 a zaslat závaznou, nenávratnou zálohu 150 Kč složenkou na adresu: **Cyril Malec**

Kopečná 412
 793 26 Vrbno pod Pradědem
 Veškeré informace
 na telefonu 737 489 582
 Těšíme se na Vaši hojnou účast!

UPOZORNĚNÍ NEPŘEHLÉDNĚTE-NEPŘEHLÉDNĚTE-NEPŘEHLÉDNĚTE

Abychom přiblížili názory, vystupování, program i lidskou tvář předsedy Liberálně demokratické strany Ruská pana V. V. Žirinovského připravili jsme soubor materiálů jako jsou jeho knihy, články, audiokazety, například s písněmi v jeho osobním přednesu apod. Zájemci se mohou obrátit na adresu redakce nebo kteréhokoliv sekretariátu.

Pravidelné schůzky RMS okresu České Budějovice se konají vždy první pondělí v měsíci od 16,00 hodin v restauraci Metropol, Senovážné nám., České Budějovice.

Jsou vítáni všichni příznivci Republikánů MS.

MUDr. Vladimír Vaňata
 Předseda okresní organizace RMS

MO RMS Bruntál vyzývá sympatizanty a zájemce o členství nebo spolupráci, občany Bruntálu a okolních obcí, aby v případě svého zájmu kontaktovali vedení MO na následujících tel. číslech:

Vasil Gašpar - předseda, tel: 602 525 683
 Mgr. Karel Mašík - místopředseda, tel: 604 821 286
 Vítáme každou pomoc a těšíme se na spolupráci!